บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ มุ่งศึกษาถึงอิทธิพลของสื่อหนังสือการ์ตูน(ไม่รวมเนื้อหา) ที่ส่งผลต่อรูปแบบการสื่อสารของผู้อ่าน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ รูปแบบการใช้ภาษา และความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นผลการวิจัยจึงมุ่งทดสอบสมมุติฐานดังต่อไปนี้

สมมุติฐานที่ 1 : การอ่านหนังสือการ์ตูนมีผลต่อรูปแบบการใช้ภาษา ประกอบด้วย

1.1 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก จะมีทักษะการเขียนผิดพลาดมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

1.2 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ จะมีทักษะการเขียนผิดพลาดมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

1.3 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก จะมีรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลได้น้อยกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

1.4 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ จะมีรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลได้น้อยกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก แต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

สมมุติฐานที่ 2 : การอ่านหนังสือการ์ตูนจะมีผลต่อด้านความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

2.1 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก จะมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

2.2 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ จะมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

ต่อไปนี้เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1.1 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก จะมีทักษะการเขียนผิดพลาดมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเขียนของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 4.1) หมายความว่า การอ่านหนังสือการ์ตูนแม้ว่าจะอ่านในปริมาณมากหรือน้อย ไม่มีผลทำให้วิธีการเขียนของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเขียนของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ด้วยค่า t

กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t
ปริมาณมาก	40	6.35	2.190	.69
ปริมาณน้อย	40	6.00	2.375	

(ค่า t วิกฤต = 1.667 : df = 78 : p < 0.05 : one - tailed)

ดังนั้นผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.1 เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก มีคะแนนการเขียนไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 1.2 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ มีทักษะการเขียนผิดพลาดมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการเขียนของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.2) หมายความว่า การอ่านหนังสือการ์ตูนแม้ว่าจะในปริมาณมากเหมือนกัน แต่มีระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูนแตกต่างกัน (อ่านติดต่อกันเป็นประจำกับอ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ) ไม่มีผล ทำให้ทักษะการเขียนของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเขียนของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ด้วยค่า t

กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t
อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	6.35	2.519	.00
อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	6.35	1.872	

(ค่า t วิกฤต = 1.686 : df = 38 : $p < 0.05$: one - tailed)

ดังนั้นผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.2 เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ มีคะแนนการเขียนไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก แต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องจากการตรวจให้คะแนนงานเขียนได้ใช้ผู้ตรวจ 3 คน โดยใช้องค์ประกอบด้านไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย และความสัมพันธ์ของข้อความเป็นองค์ประกอบในการให้คะแนน แล้วนำไปหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนงานเขียนของกลุ่มตัวอย่าง และองค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนสามารถนำไปแยกย่อย เพื่อทดสอบตามสมมุติที่ 1.1 และ 1.2 ดังต่อไปนี้

สมมุติฐานที่ 1.1 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก มีทักษะการเขียนผิดพลาดมากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย เมื่อนำองค์ประกอบในการตรวจให้คะแนนแต่ละส่วนมาทดสอบ (ตารางที่ 4.3) พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมายของทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรืออีกนัยหนึ่ง คือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก มีการใช้ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมายน้อยกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

ส่วนด้านไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน และความสัมพันธ์ของข้อความ ของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก มีค่าเฉลี่ยคะแนนของทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

จึงกล่าวได้ การใช้ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมายสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.1 เพราะว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากมีคะแนนด้านนี้น้อยกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับด้านการใช้ไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน และความสัมพันธ์ของข้อความ ไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.1 เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากมีคะแนนทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบของการเขียนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ด้วยค่า t

องค์ประกอบในการให้คะแนน	กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูน	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	df	ค่า t วิกฤติ
ไวยากรณ์	ปริมาณมาก	40	7.4250	1.708	-1.06	77	1.6673 ($p < 0.05$)
	ปริมาณน้อย	40	7.8000	1.454			
กลวิธีในการเขียน	ปริมาณมาก	40	7.6250	2.034	-.91	78	1.6671 ($p < 0.05$)
	ปริมาณน้อย	40	8.0500	2.124			
ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย	ปริมาณมาก	40	8.1750	1.986	-1.77	78	1.6671* ($p < 0.05$)
	ปริมาณน้อย	40	9.0000	2.184			
ความสัมพันธ์ของข้อความ	ปริมาณมาก	40	8.2250	2.224	-1.54	78	1.6671 ($p < 0.05$)
	ปริมาณน้อย	40	8.9750	2.130			

(one - tailed)

สมมุติฐานที่ 1.2 คือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ มีทักษะการเขียนผิดพลาดมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบทั้ง 4 ได้แก่ ไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย และความสัมพันธ์ของข้อความ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูน (อ่านติดต่อกันเป็นประจำกับอ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ) ไม่มีความแตกต่างกัน แม้ว่าจะมีการแยกทดสอบด้วยค่า t ในแต่ละองค์ประกอบ (ตารางที่ 4.4)

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผลการวิเคราะห์ในแต่ละองค์ประกอบของการเขียนไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.2 เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และอ่านติดต่อกันเป็นประจำมีคะแนนในแต่ละองค์ประกอบ ไม่แตกต่างจาก กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป แม้ว่าจะแยกทดสอบในแต่ละองค์ประกอบของการให้คะแนนงานเขียน (ตามสมมุติฐานที่ 1.1 และ 1.2) พบว่า ปริมาณในการอ่านหนังสือการ์ตูนทั้งมากและน้อย กับระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูน (อ่านติดต่อกันเป็นประจำกับอ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ) ไม่ปรากฏว่ามีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการใช้ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยเปรียบเทียบเฉพาะกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและน้อยเท่านั้น

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบของงานเขียนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ด้วยค่า t

องค์ประกอบในการให้คะแนน	กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูน	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	df	ค่า t วิกฤติ
ไวยากรณ์	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	7.7000	1.689	1.02	38	1.6866 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	7.1500	1.725			
กลวิธีในการเขียน	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	7.5500	1.905	-.23	38	1.6866 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	7.7000	2.203			
ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	8.0500	1.932	-.39	38	1.6866 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	8.3000	2.080			
ความสัมพันธ์ของข้อความ	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	8.2500	2.074	.07	38	1.6866 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	8.2000	2.419			

(one - tailed)

แม้ว่าวิธีการตรวจที่ให้ผู้ตรวจ 3 คนจะเป็นการตรวจสอบความสมดุลในการให้คะแนน แต่การให้คะแนนของทั้ง 3 คนอาจจะไม่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงมีการหาความสัมพันธ์ในการตรวจให้คะแนนเป็นรายคู่ ผลการวิเคราะห์ (ดังแสดงในตารางที่ 4.5) พบว่า เมื่อรวมคะแนนจากองค์ประกอบทั้งหมด ผู้ตรวจทั้งหมดแทบมีไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ผู้ตรวจคนที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 2 (p = .000) ผู้ตรวจคนที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 3 (p = .000) ส่วนผู้ตรวจคนที่ 2 กับผู้ตรวจคนที่ 3 แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์กันเล็กน้อย คือ p = .001 ซึ่งในความหมายนี้อาจแปรได้ว่า ไม่สัมพันธ์กัน

หากแยกความสัมพันธ์ของผู้ตรวจในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ด้านไวยากรณ์ ก็แทบจะไม่มีความสัมพันธ์เช่นกัน กล่าวคือ ผู้ตรวจคนที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 2 (p = .000) ผู้ตรวจคนที่ 1 กับผู้ตรวจคนที่ 3 และผู้ตรวจคนที่ 2 กับผู้ตรวจคนที่ 3 ผลที่ออกมาอาจถือว่าไม่มีความสัมพันธ์กันก็ได้ (p = .001)

กลวิธีในการเขียน พบว่า การตรวจของทั้ง 3 คน แทบไม่มีความสัมพันธ์เช่นกัน กล่าวคือ ผู้ตรวจคนที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 2 (p = .000) ผู้ตรวจคนที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 3 (p = .001) ส่วนผู้ตรวจคนที่ 2 ผู้ตรวจคนที่ 3 มีความสัมพันธ์กันเล็กน้อย หรืออาจตีความว่าไม่สัมพันธ์กัน (p = .007)

ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย พบว่า ผู้ตรวจคนที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 2 (p = .001) ผู้ตรวจคนที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 3 (p = .000) ส่วนผู้ตรวจคนที่ 2 มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 3 ในทิศทางค่อนข้างต่ำ (p = .102)

ส่วนเรื่องความสัมพันธ์ของข้อความนั้น พบว่า มีเพียงบางคู่ที่สัมพันธ์กันแต่เป็นไปในทิศทางที่ค่อนข้างต่ำมาก กล่าวคือ ผู้ตรวจคนที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 2 (p = .000) ผู้ตรวจคนที่ 1 อาจกล่าวได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 3 (p = .006) ส่วนผู้ตรวจคนที่ 2 มีความสัมพันธ์กับผู้ตรวจคนที่ 3 แต่เป็นไปในทิศทางค่อนข้างต่ำ (p = .015)

ตารางที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ตรวจทั้ง 3 คน โดยแสดงค่าความสัมพันธ์เป็นรายคู่

	จำนวน	ผู้ตรวจคนที่ 1 กับ ผู้ตรวจคนที่ 2	ผู้ตรวจคนที่ 1 กับ ผู้ตรวจคนที่ 3	ผู้ตรวจคนที่ 2 กับ ผู้ตรวจคนที่ 3
คะแนนรวม	80	.5188 p = .000	.4647 p = .000	.3712 p = .001
ไวยากรณ์	80	.3941 p = .000	.3744 p = .001	.3611 p = .001
กลวิธีในการเขียน	80	.4033 p = .000	.3519 p = .001	.3010 p = .007
ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย	80	.3676 p = .001	.4465 p = .000	.1844 p = .102
ความสัมพันธ์ของข้อความ	80	.4439 p = .000	.3051 p = .006	.2724 p = .015

สรุป ผลการวิเคราะห์เรื่องความสัมพันธ์ของผู้ตรวจให้คะแนน พบว่า การตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจทั้ง 3 คน แทบไม่มีความสัมพันธ์กันเลย แม้ว่าในบางองค์ประกอบ เช่น ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย ความสัมพันธ์ของข้อความ (ผู้ตรวจคนที่ 2 กับผู้ตรวจคนที่ 3) จะมีความสัมพันธ์กันแต่เป็นไปในทิศทางค่อนข้างต่ำ แม้ว่าความสัมพันธ์ในบางคู่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์กันบ้างเพียงเล็กน้อย (p = .006 และ p = .007) ส่วนความสัมพันธ์ที่มีค่า p = .001 นั้นอาจถือว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

ดังนั้นเมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมแล้ว ถือได้ว่า การตรวจให้คะแนนงานเขียนของผู้ตรวจทั้ง 3 คนนี้ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

เมื่อผู้ตรวจทั้ง 3 คน ไม่มีความสัมพันธ์ในการให้คะแนนงานเขียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการตรวจของแต่ละคน ในแต่ละส่วนมาหาความแตกต่างโดยยึดตามสมมุติฐานที่ 1.1 และ 1.2 เป็นแนวทางในการเปรียบเทียบด้วยการทดสอบด้วยค่า t เพื่อดูความแตกต่างเรื่องการเขียนของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ผู้ตรวจคนที่ 1 เมื่อนำผลการตรวจให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบไปทดสอบตามสมมุติฐานที่ 1.1 ที่ต้องการเปรียบเทียบปริมาณในการอ่านหนังสือการ์ตูนจะมีผลต่อทักษะการเขียน กล่าวคือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากจะมีคะแนนงานเขียนที่ต่ำกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

ผลการวิเคราะห์ (ตารางที่ 4.6) พบว่า ทุกองค์ประกอบในการตรวจให้คะแนนงานเขียนของทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและน้อยมีองค์ประกอบในการเขียน ได้แก่ ไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย และความสัมพันธ์ในการใช้ข้อความ ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสามารถตีความหมายได้ว่า ปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนไม่ว่าจะมากหรือน้อย ไม่มีผลต่อการกำหนดรูปแบบการเขียนของทั้ง 2 กลุ่มให้มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบของงานเขียนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ด้วยค่า t ของผู้ตรวจคนที่ 1

องค์ประกอบในการให้คะแนน	กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูน	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	df	ค่า t วิกฤติ
ไวยากรณ์	ปริมาณมาก	40	2.6000	.672	-.51	78	1.6671 (p<0.05)
	ปริมาณน้อย	40	2.6750	.656			
กลวิธีในการเขียน	ปริมาณมาก	40	2.8000	.883	.00	78	1.6671 (p<0.05)
	ปริมาณน้อย	40	2.8000	.791			
ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย	ปริมาณมาก	40	3.0000	.877	.12	78	1.6671 (p<0.05)
	ปริมาณน้อย	40	2.9750	.947			
ความสัมพันธ์ของข้อความ	ปริมาณมาก	40	3.1000	.871	-.54	78	1.6671 (p<0.05)
	ปริมาณน้อย	40	3.2000	.791			
คะแนนรวม	ปริมาณมาก	40	11.5000	2.864	-.24	78	1.6671 (p<0.05)
	ปริมาณน้อย	40	11.6500	2.751			

(one-tailed)

จึงกล่าวได้ว่า การให้คะแนนของผู้ตรวจคนที่ 1 ไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.1 เพราะว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากมีคะแนนการเขียน ไม่แตกต่าง จากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ไม่ว่าจะเป็นด้านไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย และความสัมพันธ์ของข้อความ ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนสมมุติฐานข้อที่ 1.2 คือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ จะมีทักษะการเขียนผิดพลาดมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

เมื่อนำคะแนนของผู้ตรวจคนที่ 1 มาทดสอบตามสมมุติฐานดังกล่าว พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย ความสัมพันธ์ของข้อความ และคะแนนรวมของงานเขียน ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่4.7) ซึ่งหมายความว่าระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูนไม่มีผลทำให้ทั้ง 2 กลุ่มมีทักษะการเขียนที่แตกต่างกัน

ดังนั้นผลการวิเคราะห์จึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.2 เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำมีคะแนนการเขียนไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบของงานเขียนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่ไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ด้วยค่า t ของผู้ตรวจคนที่ 1

องค์ประกอบในการให้คะแนน	กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	df	ค่า t วิกฤติ
ไวยากรณ์	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.6500	.587	.47	37	1.6879 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.5500	.759			
กลวิธีในการเขียน	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.6500	.813	-1.08	38	1.6866 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.9500	.945			
ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.8500	.813	-1.08	38	1.6866 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	3.1500	.933			
ความสัมพันธ์ของข้อความ	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	3.2000	.768	.72	37	1.6879 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	3.0000	.973			
คะแนนรวม	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	11.3500	2.601	-.33	37	1.6879 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	11.6500	3.167			

(one-tailed)

สรุป ผลการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจคนที่ 1 พบว่า ทั้งปริมาณในการอ่านหนังสือการ์ตูนไม่ว่าจะมากหรือน้อย และระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูน (อ่านติดต่อกันเป็นประจำกับอ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ) ไม่มีผลต่อทักษะการเขียน

<u>ผู้ตรวจคนที่ 2</u> เมื่อนำคะแนนที่ได้ไปทดสอบตามสมมุติฐานที่ 1.1 คือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากจะมีรูปแบบการเขียนผิดพลาดมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า คะแนนการเขียนของทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่4.8) หมายความว่า ปริมาณในการอ่านหนังสือการ์ตูนไม่ว่าจะมากหรือน้อยไม่ส่งผลต่อทักษะการเขียน แม้ว่าจะมีการแยกวิเคราะห์ตามองค์ประกอบในการให้คะแนนการเขียนก็ตาม ไม่มีองค์ประกอบใดที่แลดงให้เห็นว่าการเขียนของทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกัน

ดังนั้นผลการวิเคราะห์จึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.1 เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากมีคะแนนการเขียน ประกอบด้วย ด้านไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย อีกทั้งความสัมพันธ์ในการสื่อความหมาย ไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบของงานเขียนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ด้วยค่า t ของผู้ตรวจคนที่ 2

องค์ประกอบในการให้คะแนน	กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูน	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	df	ค่า t วิกฤติ
ไวยากรณ์	ปริมาณมาก	40	2.4750	.716	.35	76	1.6675 (p< 0.05)
	ปริมาณน้อย	40	2.4250	.549			
กลวิธีในการเขียน	ปริมาณมาก	40	2.3250	.971	1.51	77	1.6673 (p< 0.05)
	ปริมาณน้อย	40	2.0250	.800			
ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย	ปริมาณมาก	40	2.5500	.846	-.60	77	1.6673 (p< 0.05)
	ปริมาณน้อย	40	2.6750	1.023			
ความสัมพันธ์ของข้อความ	ปริมาณมาก	40	2.5250	1.062	.43	78	1.6671 (p< 0.05)
	ปริมาณน้อย	40	2.4250	1.035			
คะแนนรวม	ปริมาณมาก	40	9.8750	3.180	.48	78	1.6671 (p< 0.05)
	ปริมาณน้อย	40	9.5500	2.908			

(one-tailed)

ดารางที่ 4.9 แสดงผลการทดลอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบงานเขียนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่ไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ด้วยค่า t ของผู้ตรวจคนที่ 2

องค์ประกอบในการให้คะแนน	กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	df	ค่า t วิกฤติ
ไวยากรณ์	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.6500	.587	.47	37	1.6879 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.2500	.759			
กลวิธีในการเขียน	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.5500	1.050	1.49	37	1.6879 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.1000	.852			
ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.8000	.834	1.93	38	1.6866 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.3000	.801			
ความสัมพันธ์ของข้อความ	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.6500	1.182	.74	37	1.6879 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.4000	.940			
คะแนนรวม	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	10.7000	3.404	1.68	37	1.6879 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	9.0500	2.781			

(one-tailed)

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นถึง ผลการทดสอบทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ 1.2 คือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ จะมีรูปแบบการเขียนผิดพลาดมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำมีคะแนนการเขียน ไม่ว่าจะเป็นด้านไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย รวมถึงความสัมพันธ์ของข้อความ ไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูนที่แตกต่างกันของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีส่งผลต่อทักษะการเขียนแต่ประการใด

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผลการวิเคราะห์ไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.2 เพราะกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำมีทักษะการเขียนไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบทางสถิติของผู้ตรวจคนที่ 2 สามารถสรุปได้ว่า ปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนไม่ว่าจะมากหรือน้อย และระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูน (อ่านติดต่อกันเป็นประจำกับอ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ) ไม่มีผลต่อทักษะการเขียน ไม่ว่าจะเป็นด้านไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย อีกทั้งสัมพันธ์ของข้อความ ล้วนไม่แตกต่างกัน

<u>ผู้ตรวจคนที่ 3</u> เมื่อนำคะแนนไปทดสอบสมมุติฐานที่ 1.1 คือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากมีทักษะการเขียนผิดพลาดมากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

ผลจากการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการเขียนของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย มีความแตกต่างกัน ประกอบด้วย ไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย รวมถึงความสัมพันธ์ของข้อความ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.10)

ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ปริมาณในการอ่านหนังสือการ์ตูนมีผลต่อทักษะการเขียน กล่าวคือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากจะมีทักษะการเขียนผิดพลาดมากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

ดังนั้นผลการวิเคราะห์จึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.1 เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก มีคะแนนการเขียนน้อยกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบของงานเขียนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ด้วยค่า t ของผู้ตรวจคนที่ 3

องค์ประกอบในการให้คะแนน	กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูน	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	df	ค่า t วิกฤติ
ไวยากรณ์	ปริมาณมาก	40	2.3500	.700	-2.05	77	1.6673* (p< 0.05)
	ปริมาณน้อย	40	2.7000	.823			
กลวิธีในการเขียน	ปริมาณมาก	40	2.5000	.784	-3.35	74	1.6679* (p< 0.05)
	ปริมาณน้อย	40	3.2250	1.121			
ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย	ปริมาณมาก	40	2.6250	.897	-3.46	78	1.6671* (p< 0.05)
	ปริมาณน้อย	40	3.3500	.975			
ความสัมพันธ์ของข้อความ	ปริมาณมาก	40	2.6000	.928	-3.34	77	1.6673* (p< 0.05)
	ปริมาณน้อย	40	3.3500	1.075			
คะแนนรวม	ปริมาณมาก	40	10.0750	2.850	-3.53	76	1.6675* (p< 0.05)
	ปริมาณน้อย	40	12.6250	3.564			

(one - tailed)

สำหรับสมมุติฐานที่ 1.2 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ มีรูปแบบการเขียนผิดพลาดมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

จากผลการตรวจของผู้ตรวจคนที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเขียน ประกอบด้วย ไวยากรณ์ กลวิธีในการเขียน ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย และความสัมพันธ์ของข้อความ ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ ไม่แตกต่างจาก กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.11) ซึ่งหมายความว่า ระยะในการอ่านหนังสือการ์ตูนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในการเขียน

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.2 เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำมีคะแนนการเขียน ไม่แตกต่าง จากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป ผลการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจคนที่ 3 พบว่า ปริมาณในการอ่านหนังสือการ์ตูนมากและน้อย มีผลต่อทักษะการเขียน กล่าวคือ ผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก จะมีทักษะการเขียนได้ผิดพลาดมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย (ตาราง 4.10)

ส่วนระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูน (อ่านติดต่อกันเป็นประจำกับอ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ) ไม่ทำให้ทักษะการเขียนของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน (ตาราง 4.11)

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบของการเขียนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่ไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ด้วยค่า t ของผู้ตรวจคนที่ 3

องค์ประกอบในการให้คะแนน	กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	df	ค่า t วิกฤติ
ไวยากรณ์	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.3500	.671	.00	38	1.6866 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.3500	.745			
กลวิธีในการเขียน	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.3500	.671	-1.22	37	1.6879 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.6500	.875			
ลีลาและความชัดเจนในการสื่อความหมาย	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.4000	.883	-1.62	38	1.6866 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.8500	.875			
ความสัมพันธ์ของข้อความ	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.4000	.883	-1.38	38	1.6866 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	2.8000	.951			
คะแนนรวม	อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	9.5000	2.565	-1.29	37	1.6879 ($p < 0.05$)
	อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	10.6500	3.066			

(one - tailed)

สมมุติฐานที่ 1.3 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก มีรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลน้อยกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

ผลการวิจัย ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังที่แสดงในตารางที่ 4.12 หมายความว่า ปริมาณของการอ่านหนังสือการ์ตูนไม่ว่าจะอ่านในปริมาณมากหรือน้อย ล้วนไม่มีผลทำให้รูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนของรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผล ระหว่างกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ด้วยค่า t

กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t
ปริมาณมาก	40	10.3305	2.527	-1.65
ปริมาณน้อย	40	11.2543	2.493	

(ค่า t วิกฤต = 1.667 : df = 78 : $p < 0.05$, one - tailed)

จากตารางที่ 4.12 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ปริมาณของการอ่านหนังสือการ์ตูนไม่ว่าจะอ่านในปริมาณมากหรือน้อย ล้วนไม่มีผลทำให้รูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลแตกต่างกัน

ดังนั้นผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.3 เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก มีคะแนนรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผล ไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาค่า t (ตารางที่ 4.12) จะเห็นว่า มีค่าใกล้เคียงกับค่า t วิกฤติมาก และหากนำไปเทียบกับค่า t วิกฤติที่ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งมีค่า t วิกฤติ = 1.2939 จะพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนดังกล่าวจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 หมายความว่า ปริมาณมากและน้อยในการอ่านหนังสือการ์ตูน มีผลต่อการกำหนดรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลของผู้อ่าน

ดังนั้นผลการวิจัยจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ 1.3 กล่าวคือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก จะมีรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลน้อยกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

สมมุติฐานที่ 1.4 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ มีจะรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลน้อยกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก แต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

ผลการวิจัย ที่แสดงในตารางที่ 4.13 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า การอ่านหนังสือการ์ตูนแม้ว่าจะอ่านด้วยเวลาที่ติดต่อกันเป็นประจำ กับการอ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ (ทั้ง 2 กลุ่มมีปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนมากเหมือนกัน) ไม่มีผลทำให้รูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผล แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผล ระหว่างกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ด้วยค่า t

กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t
อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	10.5135	2.363	.45
อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	20	10.1475	2.730	

(ค่า t วิกฤต = 1.686 : df = 38 : $p < 0.05$: one - tailed)

ผลการวิจัยจึงไม่ยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 1.4 เพราะกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ มีคะแนนรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลไม่แตกต่างจาก กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่ไม่ติดต่อกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป ผลการวิจัยเรื่องการอ่านหนังสือการ์ตูนกับรูปแบบการใช้ภาษา ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ทักษะการเขียน และรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผล ให้ผลการวิจัยที่แตกต่างกัน ดังนี้

ด้านทักษะการเขียน ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้รวมไปถึง กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ มีคะแนนการเขียนที่ไม่แตกต่างกันเช่นกัน

ด้านรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผล ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ในขณะที่กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ไม่พบความแตกต่างด้านรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผล

ส่วนผลการวิเคราะห์ การอ่านหนังสือการ์ตูนกับความคิดสร้างสรรค์ มีดังนี้

สมมุติฐานที่ 2.1 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก จะมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

ผลการวิจัย แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากมีมากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.14) หมายความว่า ปริมาณในการอ่านหนังสือการ์ตูนมีผลต่อความคิดสร้างสรรค์

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความคิดสร้างสรรค์ระหว่างกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ด้วยค่า t

กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t
ปริมาณมาก	40	76.4750	13.395	5.57*
ปริมาณน้อย	40	60.6250	12.019	

(*significance ค่า t วิกฤต = 1.667 : df = 78 : $p < 0.05$, one - tailed)

ผลการวิจัยจึงสนับสนุนสมมุติฐานที่ 2.1 กล่าวคือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 2.2 กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ มีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อยแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

ผลการวิจัยที่ ตารางที่ 4.15 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูน ปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูนไม่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความคิดสร้างสรรค์ ระหว่างกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำ กับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ ด้วยค่า t

กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t
อ่านติดต่อกันเป็นประจำ	20	77.4750	13.740	.34
อ่านติดต่อกันไม่เป็นประจำ	20	75.7500	13.357	

(ค่า t วิกฤต = 1.686 : df = 38 : $p < 0.05$, one - tailed)

ผลการวิจัยจึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่ 2.2 กล่าวคือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำมีคะแนนด้านความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างไปจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป ผลการวิจัยการอ่านหนังสือการ์ตูนกับด้านความคิดสร้างสรรค์

ผลการวิจัย สามารถสรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือการ์ตูนกับความคิดสร้างสรรค์ ได้ว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก มีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

ทว่า ความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และอ่านติดต่อกันเป็นประจำ ไม่แตกต่างไปจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก แต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ

ตารางที่ 4.16 สรุปการทดสอบสมมุติฐานทางสถิติ ด้วยการทดสอบค่า t

สมมุติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ
1.1 คะแนนค่าการทดสอบการเขียนของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากจะมีน้อยกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนคะแนนน้อย	non-singnificance ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อ่านการ์ตูนปริมาณมาก< อ่านการ์ตูนปริมาณน้อย
1.2 คะแนนค่าการทดสอบการเขียนของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และอ่านติดต่อกันเป็นประจำจะมีน้อยกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	non-singnificance ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อ่านการ์ตูนเป็นประจำ< อ่านการ์ตูนไม่เป็นประจำ
1.3 คะแนนค่าการทดสอบรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากจะมีน้อยกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย	non-singnificance ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 singnificance ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1 อ่านการ์ตูนปริมาณมาก< อ่านการ์ตูนปริมาณน้อย
1.4 คะแนนค่าการทดสอบรูปแบบการใช้ภาษาอย่างเป็นเหตุเป็นผลของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และอ่านติดต่อกันเป็นประจำ จะมีน้อยกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก แต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	non-singnificance ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อ่านการ์ตูนเป็นประจำ< อ่านการ์ตูนไม่เป็นประจำ
2.1 คะแนนค่าการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก จะมีมากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย	singnificance ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อ่านการ์ตูนปริมาณมาก> อ่านการ์ตูนปริมาณน้อย
2.2 คะแนนการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากและอ่านติดต่อกันเป็นประจำจะมีมากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากแต่อ่านไม่ติดต่อกันเป็นประจำ	non-singnificance ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อ่านการ์ตูนเป็นประจำ> อ่านการ์ตูนไม่เป็นประจำ

การวิเคราะห์ตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยชิ้นนี้ แม้ว่า จะมุ่งศึกษาอิทธิพลของการอ่านหนังสือการ์ตูนที่มีต่อรูปแบบการสื่อสารด้านต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอไปแล้วข้างต้น กระนั้นผู้วิจัยยังได้ศึกษาเรื่องการใช้สื่อต่าง ๆ และการเลือกอ่านหนังสือของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบถึงตัวแปรแทรกซ้อน ที่มีผลต่อรูปแบบการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกใช้สื่อต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แทรกคำถามเกี่ยวกับการใช้สื่อต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง ไว้ในแบบสอบถามการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อจะได้ทราบถึงการใช้สื่อต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง มีตัวเลือกทั้งหมด 6 สื่อ ประกอบด้วย ตำราเรียน นวนิยาย วิดีโอเกม โทรทัศน์ หนังสือการ์ตูน และอื่น ๆ (ภาคผนวก แบบสอบถามข้อ 8)

ผลการศึกษาการเลือกใช้สื่อของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยภาพรวม พบว่า โทรทัศน์ เป็นสื่อที่ได้รับเลือกมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 5.34 รองลงไปเป็น ตำราเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.29 หนังสือการ์ตูน เป็นสื่อที่ถูกเลือกมาเป็นอันดับสาม ด้วยค่าเฉลี่ย 2.78 วิดีโอเกม ได้รับการเลือกใช้จากกลุ่มตัวอย่างเป็นอันดับสี่ มีค่าเฉลี่ย 2.39 อันดับห้าในการเลือกใช้สื่อ คือ นวนิยาย มีค่าเฉลี่ย 2.13 และอื่น ๆ ได้แก่ วิทยุ คอมพิวเตอร์ นิตยสาร เป็นต้น ได้รับเลือกเป็นอันดับสุดท้าย ด้วยค่าเฉลี่ย 1.26 (ภาพที่ 1)

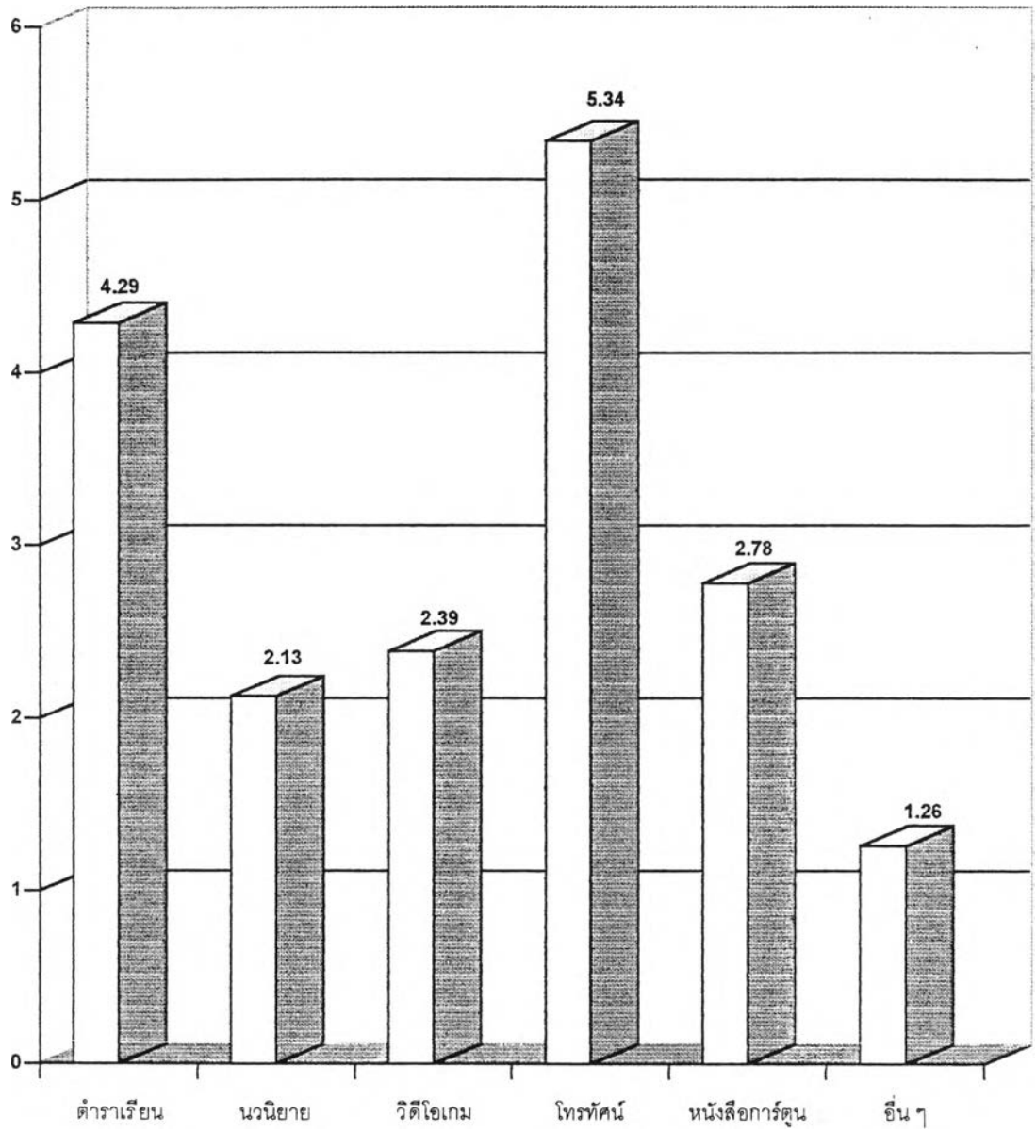

ภาพที่ 1 การใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อวิเคราะห์การใช้สื่อของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม ยังเลือกใช้ โทรทัศน์ มากที่สุดเหมือนกัน สำหรับหนังสือการ์ตูนนั้นทั้ง 2 กลุ่มเลือกอ่านแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อยจะเลือกอ่านตำราเรียน และนวนิยายมากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากเพียงเล็กน้อย(ภาพที่ 2)

นอกจากนี้ในภาพที่ 2 ยังแสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากเลือกใช้สื่อ ดังนี้ (เรียงจากมากไปหาน้อย) โทรทัศน์มีค่าเฉลี่ย 5.18 หนังสือการ์ตูนมีค่าเฉลี่ย 4.40 ตำราเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.25 วิดีโอเกมมีค่าเฉลี่ย 2.70 นวนิยายมีค่าเฉลี่ย 1.50 และอื่น ๆ เช่น นิตยสาร วิทยุ หนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ย 1.20

ส่วนกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อยเลือกดูโทรทัศน์มีค่าเฉลี่ย 5.28 ตำราเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.48 นวนิยายมีค่าเฉลี่ย 2.40 วิดีโอเกมมีค่าเฉลี่ย 2.33 หนังสือการ์ตูนมีค่าเฉลี่ย 2.10 และอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 1.28

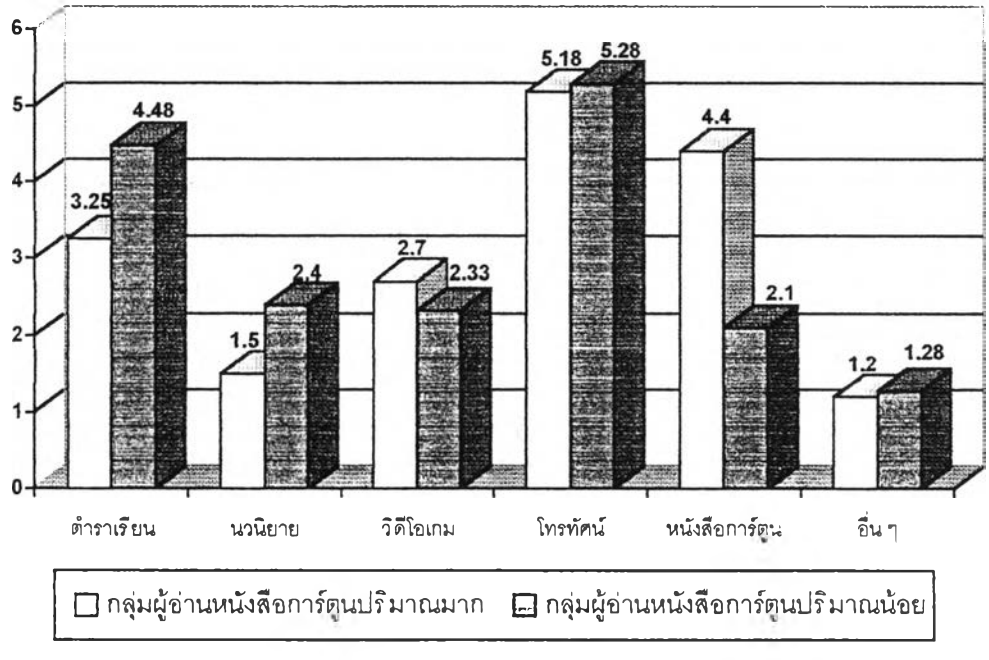

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบการเลือกใช้สื่อประเภทต่าง ๆ
ระหว่างกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากกับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย

การเลือกอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

ในแบบสอบถามการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยยังได้แทรกคำถามเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านหนังสือของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีตัวเลือกทั้งสิ้น 7 ตัวเลือก ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นวนิยาย เรื่องสั้น กลอน หนังสือการ์ตูน ตำราเรียน และอื่น ๆ (ภาคผนวก แบบสอบถาม ข้อ 9)

ผลการศึกษาการเลือกอ่านหนังสือของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวม พบว่า ตำราเรียน ได้รับการเลือกมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 5.30 หนังสือพิมพ์ได้รับความสนใจรองลงไปด้วยค่าเฉลี่ย 5.03 หนังสือการ์ตูนได้รับการเลือกเป็นอันดับสามมีค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนอันดับสี่ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจ คือ เรื่องสั้น มีค่าเฉลี่ย 3.80 กลอนได้รับการเลือกเป็นอันดับห้ามีค่าเฉลี่ย 2.50 นวนิยายได้รับเลือกเป็นอันดับหกมีค่าเฉลี่ย 2.25 และอื่น ๆ เช่น หนังสือธรรมะ นิตยสาร ได้รับเลือกเป็นอันดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ย 0.73 (ภาพที่ 3)

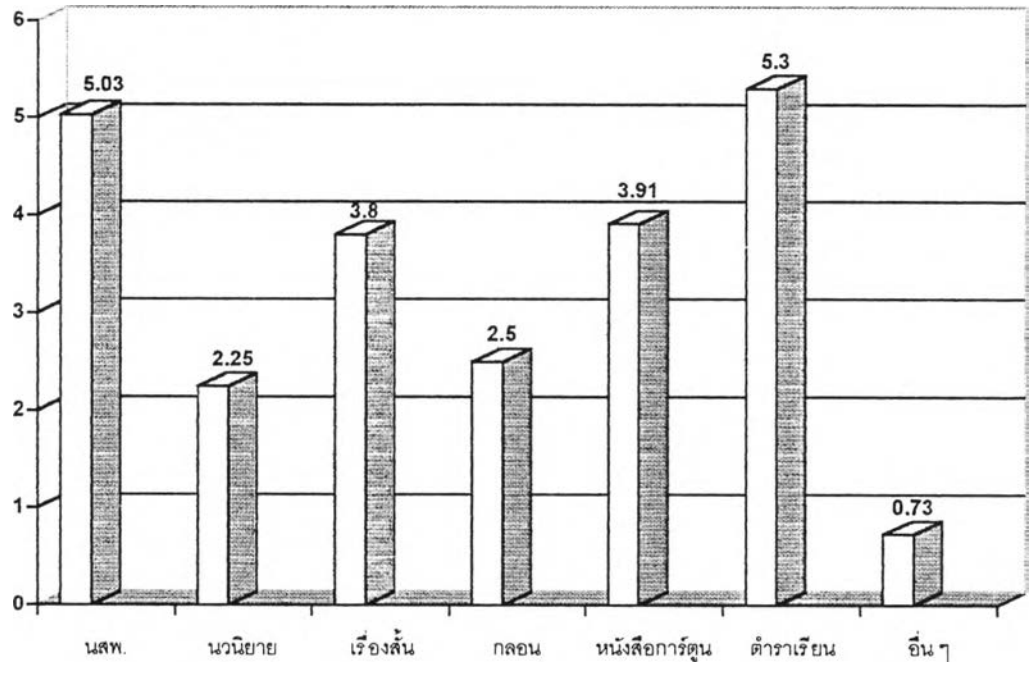

ภาพที่ 3 การเลือกอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อได้วิเคราะห์การเลือกอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก และกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย พบว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อยมีความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ นวนิยาย เรื่องสั้น กลอน และตำราเรียนมากกว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในขณะที่กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก เลือกอ่านหนังสือการ์ตูนมากกว่า กลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อยอย่างเห็นได้ชัด (ภาพที่ 4)

สัดส่วนการเลือกอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมาก มีดังนี้ หนังสือการ์ตูนมีค่าเฉลี่ย 6.03 หนังสือพิมพ์มีค่าเฉลี่ย 5.15 ตำราเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.68 เรื่องสั้นมีค่าเฉลี่ย 3.00 กลอนมีค่าเฉลี่ย 2.58 นวนิยายมีค่าเฉลี่ย 2.08 และอื่น ๆ ได้แก่ นิตยสาร เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 0.88

ส่วนกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย ได้เลือกอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ดังนี้ ตำราเรียนมีค่าเฉลี่ย 5.45 หนังสือพิมพ์มีค่าเฉลี่ย 5.05 เรื่องสั้นมีค่าเฉลี่ย 3.75 หนังสือการ์ตูนมีค่าเฉลี่ย 2.85 กลอนมีค่าเฉลี่ย 2.45 นวนิยายมีค่าเฉลี่ย 2.18 และอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 0.78

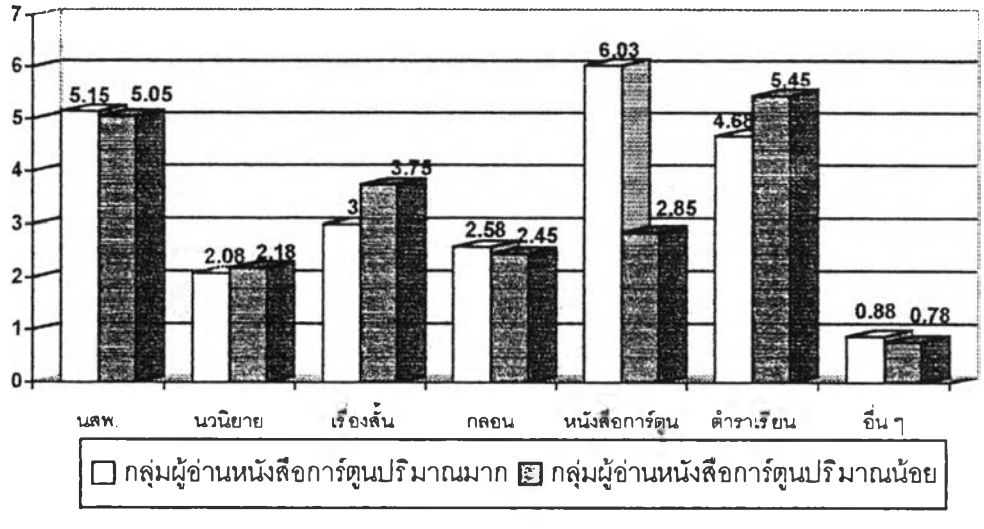

ภาพที่ 4 เปรียบเทียบการเลือกอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ
ระหว่างกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณมากกับกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนปริมาณน้อย